

Čarobne točke Pirana, Piran, 13. december 2017

... in večeri v obdobju zimskega sončnega obrata so vedno čarobni. Polni upanja po svetlobi. Takšen je tudi 13. december, ko goduje Lucija, dan, ki je v julijanskem koledarju označeval prelomnico – najkrajši dan se je prevesil v novo obdobje in se začel daljšati. In tako ste bili na ta dan ponovno povabljeni v Piran.

Preplet luči in zvokov nas je tudi tokrat popeljal v drugačno spoznavanje vsebin, ki so tu že stoletja. Skupaj smo se prepustili enkratnemu doživljanju vsebin minoritskega samostana; vsebin, ki jih nismo poznali ali pa smo jih doživeli o na drugačen način.

Prvi del dogodka je potekal pred in v cerkvi sv. Frančiška Asiškega v piranskem minoritskem samostanu, ko nam je skupinica Pirančanov s petjem božičnih pesmi približala čudežnost prostora v belem kamnu cerkvice Marije Snežne. Po Petju za nas so bile napovedane vsebine, ki so nan bile zatem odkrite znotraj cerkve sv. Frančiška. Vsop v cerkev je bil preprost a veličasten, saj je ob nastožaj odprtih vratih z nami v prostor cerkve vsopal tudi trg, hkrati pa smo poslušali orgelsko izvajanje pesmi Hvalnica stvarstvu v točki Fratello sole, sorella luna in s tem povezali film Franca Zefirellija o sv. Frančišku Asiškem z istoimensko cerkvijo. Razsvetljene so bile samo orgle in vstopni del s svečkami. Z napovedjo in hkratno zaporedno osvetlitvijo smo odkrivali cerkvene svetnike v pravilnem vrstnem redu. Za tem smo se v Tartinijevem pozdravu predali zvokom violine ter ob grobnici obudili spomin na družino slavnega violinista. Violinista se je doživelo kot osvetljeno igrajočo silhueto. Točka V pričakovanju nas je vključila v radost pričakovanja nečesa izjemnega, v radost upanja, da se slika Vittoreja Carpaccia Marija s svetniki vrne v cerkev sv. Frančiška. Z grafično, svetlobno animacijo je bila na prostoru, ki čaka, da bo slika ponovno zasijala v vsej svoji lepoti, narisana interpretacija slike. Svetlobne, žareče črte so na črni podlagi podale poenostavljen, črtni oris slike. Po nastanku slike je Adrian Willaert razvijal polifonično glasbo ob kateri so angelčki priskakljali iz skritih koticov ter zaplesali Ples angelčkov. Angelčki so nas napolnili z igrivostjo in nas popeljali v smeri križnega hodnika. V križnem hodniku smo najprej prisluhnili zvonjenju treh zvonov iz cerkvenega zvonika v točki Večna luč ter nadaljevali s točko Oljka buga, kjer smo predstavili posebnosti te avtentične piranske sorte oljke, katerega olje smo imeli priložnost kasneje tudi poizkusiti. Videli pa smo tudi edinstven stol, narejen iz njenih korenin, ki ga hranijo v križnem hodniku. Z Vivaldijevo Zimo smo obudili ta poseben letni čas in iskali povezavo med kompozicijo renesančne glasbe in renesančne arhitekture. V švedščini zapeta pesem Sv. Lucija in Lucijin sprevod deklet in enega fanta so v tem večera prinesli novo luč. Zaradi dobre akustike križnega hodnika in želje po čim bolj preprosti interpretaciji je bilo za izvajanje pesmi odločeno, da jo zapoje samo ena pevka. Ev nežen ženski glas je s pesmijo zapolnil prostor križnega hodnika. Enkratno.

S sprevodom smo nadaljevali v tretji del programa, ko smo si v cerkvici Sv. Katarine Aleksandrijske, ki velja za najstarejši objekt v samostanskem kompleksu, ogledali grobnice v njenem tlaku ter sliko treh svetnic. Ena izmed naslikanih svetnic je prav Sv. Lucija! Kot je običaj na god Sv. Lucije, smo v bližini slike v lončene posode zasejali semena pšenice z upanjem na novo leto, polna upanja in priložnosti, ter se zatem predali zimskim dišavam in okusom. Ob odhodu iz cerkvice pa so nas spremljale Luči vsemirja, okrašeni kozarčki s svečkami, položenih na nekdanje pokopališče, danes trg. Želimo si, da vas Luči vsemirja spremljajo tudi v

prihajajočem letu!

Edinstvene vsebine smo poudarili in povezali s svetlobo, zvokom in časom. Temni dneva smo dodali novo svetlobo in drugačno dimenzijo z željo, da se ponovno srečamo ob naslednjem sončevem obratu v juniju 2018.

Marjana Sikošek in Romana Kačič